

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 301

22e jaargang

3 december 1979

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

nr. 248/79 van de heer Verhaegen aan de Commissie Betreft: Reglementering plantaardige proteïnen	1
nr. 272/79 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Gelijke behandeling op het terrein van de sociale zekerheid	2
nr. 344/79 van de heer Ansquer aan de Commissie Betreft: Invoer van maniok	2
nr. 382/79 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Bestrijding van verkeerslawaaï	3
nr. 383/79 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: Deelneming door burgers van de Gemeenschap aan de programma's voor vrijwillige ontwikkelingshulp in de landen overzee	4
nr. 437/79 van de heer Müller-Hermann aan de Commissie Betreft: Lopende zitting van de derde Conferentie inzake het zeerecht	4
nr. 455/79 van de heer O'Connell aan de Commissie Betreft: Steun van het Regionaal Fonds en het Sociaal Fonds aan Dublin	5
nr. 463/79 van de heer O'Connell aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar gegarandeerd minimuminkomen en minimumloon in de Gemeenschap ...	6
nr. 464/79 van de heer O'Connell aan de Commissie Betreft: Ierse schoenenindustrie	7
nr. 465/79 van de heer O'Connell aan de Commissie Betreft: Verdeling van de beschikbare arbeid	7
nr. 471/79 van de heer Verhaegen aan de Commissie Betreft: Wisselkoers pond sterling	8

Inhoud (vervolg)

nr. 476/79 van de heer O'Connell aan de Commissie Betreft: Richtlijn inzake produktaansprakelijkheid	8
nr. 478/79 van de heer O'Connell aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging gelijke beloning in Ierland	9
nr. 486/79 van de heer John David Taylor aan de Commissie Betreft: Milieubescherming in Noord-Ierland	10
nr. 506/79 van de heer John David Taylor aan de Commissie Betreft: Steun uit het Sociaal Fonds voor projecten in Ulster	11
nr. 511/79 van de heer John David Taylor aan de Commissie Betreft: Regionale hulp aan agglomeraties	12
nr. 514/79 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Landbouwprijzen in België	12
nr. 520/79 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Opslag van radioactieve afvalstoffen in de Atlantische Oceaan	14
nr. 522/79 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Huidige situatie van de „Mansholt-reserve”	15
nr. 523/79 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Collegiale verantwoordelijkheid van de Commissie	16
nr. 526/79 van de heer O'Leary aan de Commissie Betreft: Paspoorten	16
nr. 537/79/rev. van de heer Taylor aan de Commissie Betreft: Tarieven en handel tussen Noord-Cyprus en de EEG	17
nr. 542/79 van de heer Taylor aan de Commissie Betreft: Invoer van tapijten uit de VS	18
nr. 545/79 van de heer Cottrell aan de Commissie Betreft: Alternatieve energiebronnen	19
nr. 551/79 van de heer Coppieters aan de Commissie Betreft: Voor de Gemeenschap geplande gebouwen	19
nr. 556/79 van de heer Berkhouwer aan de Commissie Betreft: Kinderarbeid in de Italiaanse schoenenindustrie	20
nr. 563/79 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Toevoeging van hormonenpreparaten aan het veevoeder	21
nr. 574/79 van de heer Radoux aan de Commissie Betreft: Bouw van kerncentrales	21
nr. 575/79 van de heer Radoux aan de Commissie Betreft: Associatieovereenkomst EEG/Cyprus	22
nr. 591/79 van mevrouw Cresson aan de Commissie Betreft: Werkloosheid en de migrerende werknemers	23

Inhoud (vervolg)

nr. 600/79 van de heer Purvis aan de Commissie Betreft: Exploitatie van de gasvoorraden in de Gemeenschap	23
nr. 603/79 van mevrouw Walz aan de Commissie Betreft: Transformator van Exxon	24
nr. 606/79 van de heer Marshall aan de Commissie Betreft: Ontwerp-richtlijn inzake illegale migratie	25
nr. 607/79 van de heer Habsburg aan de Commissie Betreft: Kredieten voor Nicaragua	25
nr. 621/79 van de heer Oehler aan de Commissie Betreft: Grensarbeiders	26
nr. 624/79 van de heer Bangemann aan de Commissie Betreft: Optreden van de Franse politie tegenover deelnemers aan de internationale Pinkstermars 1979 tegen kerncentrales	26
nr. 625/79 van de heer Bangemann aan de Commissie Betreft: Stop op de aanbouw van kwaliteitswijn	27
nr. 631/79 van de heer O'Leary aan de Commissie Betreft: Officiële talen van de Gemeenschap	28
nr. 636/79 van de heer O'Leary aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid voor vrouwen	28
nr. 649/79 van de heer Michel aan de Commissie Betreft: Distorsie van de mededinging	29
nr. 651/79 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Programma inzake beheer en opslag van radioactief afval	30
nr. 656/79 van de heer Key aan de Commissie Betreft: Publicitaire en voorlichtingsactiviteiten	30
nr. 668/79 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: Ziekteboekjes in de stelsels van sociale zekerheid van de Lid-Staten	31
nr. 669/79 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: „Ten laste komende echtgenoot” en de richtlijn van de Gemeenschap over de sociale zeker- heid	32
nr. 671/79 van de heer Dankert aan de Commissie Betreft: Organisatie van stages bij de Commissie in 1978	33
nr. 678/79 van de heer O'Leary aan de Commissie Betreft: Aantal Ierse onderdanen werkzaam bij de Commissie	34
nr. 684/79 van de heer Seeler aan de Commissie Betreft: Mededingingsvervalsing in de tuinbouw onder glas	35
nr. 712/79 van de heer Key aan de Commissie Betreft: Regionaal beleid	35
nr. 795/79 van mevrouw Cresson aan de Commissie Betreft: Kinderarbeid in Italië	36
nr. 805/79 van de heer O'Leary aan de Commissie Betreft: Energie	36

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 248/79

van de heer Verhaegen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(13 juli 1979)**Betreft:* Reglementering plantaardige proteïnen

Voor de substitutie van dierlijke eiwitten zouden om kostprijsoverwegingen steeds meer eiwitrijke soja-produkten toegevoegd worden aan vlees- en zuivelprodukten. Ook andere voedingswaren zouden „verrijkt” worden met soja-eiwitten.

Kan de Commissie van de Europese Gemeenschappen mij mededelen hoe de toevoeging van soja-derivaten aan eetwaren gereguleerd is in de onderscheiden Lid-Statens?

Antwoord

(30 oktober 1979)

De Commissie heeft in 1978 het verslag uitgegeven van een studiegroep die van haar de opdracht had gekregen om de verschillende aspecten te onderzoeken van het gebruik van plantaardige eiwitten in levensmiddelen en vooral in vleesprodukten ⁽¹⁾. In dit verslag dat niet is toegespitst op de uit soja gewonnen eiwitten, zijn ook gegevens opgenomen over de in de Lid-Statens geldende wettelijke voorschriften inzake de toevoeging van plantaardige eiwitten aan vleesprodukten.

Resumerend kan worden gesteld dat voor de meeste vleesprodukten voorschriften zijn vastgesteld ter beperking van het gehalte aan plantaardige eiwitten wanneer deze ter vervanging van vlees of als bindmiddel worden gebruikt. Voor traditionele vleesprodukten in het algemeen is het gebruik van bestanddelen die geen vlees zijn aan strenge regels gebonden. Op de etiketten moet altijd worden vermeld of aan het produkt plantaardige eiwitten zijn toegevoegd, en vaak moet daarbij de hoeveelheid worden gepreciseerd.

De Commissie beschikt niet over precieze gegevens voor andere soorten van produkten.

⁽¹⁾ Document EUR 6026 van het Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 272/79

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juli 1979)

Betreft: Gelijke behandeling op het terrein van de sociale zekerheid

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de richtlijn die moet waarborgen dat het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het terrein van de sociale zekerheid in iedere Lid-Staat wordt toegepast?

Antwoord

(23 oktober 1979)

De Lid-Staten hebben zes jaar de tijd om de richtlijn van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid toe te passen ⁽¹⁾. Eén jaar na het verstrijken van deze termijn dient de Commissie een verslag over de toepassing van deze richtlijn op te stellen.

De Commissie heeft evenwel in juni van dit jaar reeds een brief aan de Lid-Staten gericht waarin zij erop wijst hoe belangrijk het is dat het beginsel van gelijke behandeling ook werkelijk geleidelijk wordt toegepast in de genoemde termijn van zes jaar, daar het om een ingewikkelde aangelegenheid gaat.

Bovendien is de Commissie voornemens de Lid-Staten in de loop van het volgende jaar om gegevens te verzoeken over de reeds getroffen maatregelen en over het programma voor de maatregelen die in het kader van de toepassing van de richtlijn nog zullen worden genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 344/79

van de heer Ansquer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 augustus 1979)

Betreft: Invoer van maniok

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen ter beperking van de buitensporige invoer van maniok uit Thailand?

Is het douanerecht op maniokwortelen gedeconsolideerd, zoals de Commissie heeft voorgesteld?

Antwoord

(25 oktober 1979)

Naar aanleiding van het bezoek van de heer Gundelach aan Thailand in maart 1979 heeft de Thailandse Regering toegezegd het volume van haar maniokuitvoer naar de Gemeenschap in

1979 tot het niveau van 1978 te beperken. De Thailandse autoriteiten hebben tevens toegezegd te zullen onderhandelen over geschikte maatregelen om te komen tot een geleidelijke vermindering van de naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheid.

De Commissie financiert voorts een onderzoek inzake diversificatie van de teelten, dat wordt verricht in samenwerking met de Thailandse autoriteiten en er toe strekt de productie van andere gewassen dan maniok te ontwikkelen.

Wat het geconsolideerde niveau van het voor maniok geldende douanerecht betreft, heeft de Commissie op 27 april 1979 aan de Raad van Ministers een aanbeveling toegezonden voor een besluit van de Raad waarbij de Commissie wordt gemachtigd onderhandelingen te openen over een wijziging van de voor dat produkt verleende tariefconcessie. Op 18 september 1979 heeft de Raad de Commissie gemachtigd dienaangaande met de betrokken Overeenkomstsluitende Partijen bij de GATT besprekingen te beginnen. Daartoe is onlangs overeenkomstig artikel XXVIII, lid 5, van de GATT een schriftelijke procedure ingeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 382/79

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 augustus 1979)

Betreft: Bestrijding van verkeerslawaaï

Is de Commissie voornemens uniforme grenswaarden vast te stellen en zo ja, wanneer kan een desbetreffend voorstel gemoet worden gezien?

Antwoord

(30 oktober 1979)

Het geachte Parlementslid weet dat de Raad verschillende richtlijnen heeft goedgekeurd inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaat van motorvoertuigen en motorrijwielen ⁽¹⁾.

De Raad heeft in een protocolverklaring van 8 maart 1977 de wens te kennen gegeven dat de grenswaarden voor het geluidsniveau voor alle categorieën van motorvoertuigen tegen 1985 op 80 dB (A) zouden worden gebracht. Ook voor motorrijwielen met groter vermogen wordt tegen 1985 een verlaging van de grenswaarden voor het geluidsniveau tot circa 80 dB (A) nagestreefd. In een memorandum van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland aan de Commissie werden voor 1985 streefwaarden voor motorvoertuigen aangegeven die gedeeltelijk beneden de grenswaarde van 80 dB (A) liggen. De Commissie zal te zijner tijd voorstellen indienen voor de verdere verlaging van de grenswaarde voor het geluidsniveau van motorvoertuigen en motorrijwielen na 1985. Bovendien zal zij bij de Raad een voorstel indienen voor een richtlijn ter beperking van het geluidsniveau van railvoertuigen. Inmiddels heeft de Commissie de Bondsrepubliek Duitsland, die een ontwerp-verordening heeft uitgewerkt met het oog op de beperking van het geluidsniveau van railvoertuigen, medegedeeld dat bij de uitwerking van de bewuste richtlijn rekening zal worden gehouden met de geplande Duitse maatregel.

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, PB nr. L 321 van 22. 11. 1973, PB nr. L 66 van 12. 3. 1977 en PB nr. L 349 van 13. 12. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 383/79

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 augustus 1979)

Betreft: Deelneming door burgers van de Gemeenschap aan de programma's voor vrijwillige ontwikkelingshulp in de landen overzee

De Belgische organisaties die vrijwilligers uitzenden voor ontwikkelingshulp in de landen overzee, waarvan de V.Z.W. Intercodev, Laekenstraat 76, 1000 Brussel het overkoepelend orgaan vormt, hebben de Belgische minister voor Ontwikkelingssamenwerking reeds begin 1978 tevergeefs verzocht burgers van andere landen van de Gemeenschap toe te laten tot de programma's voor vrijwillige ontwikkelingshulp in de landen overzee en daarbij de bij Koninklijk Besluit van 24 september 1964 verleende voordelen te doen genieten, te weten een overbruggingsgeld en de betaling van de sociale zekerheidspremies.

De minister van Openbaar Ambt laat overigens bij lagere overheden en bij diverse staatsinstellingen een onderzoek instellen naar de mogelijkheden inzake toegankelijkheid van Belgische openbare ambten voor burgers van andere landen van de Gemeenschap, wanneer artikel 48, lid 4, van het EEG-Verdrag soepeler wordt geïnterpreteerd.

Acht de Commissie het niet wenselijk dat erop wordt aangestuurd dat alle Lid-Staten gunstig gevolg geven aan verzoeken als dat van Intercodev? Ware het voorts niet wenselijk om in aangepaste vorm met een nieuw plan te komen voor een Europees korps van echte vrijwilligers voor de ontwikkelingssamenwerking, van niet-gouvernementele aard, doch binnen een juridisch en financieel communautair kader?

Antwoord

(29 oktober 1979)

Zoals het geachte Parlementslid vermoedelijk wel weet, heeft de Commissie reeds een programma voor het medefinancieren van projecten in ontwikkelingslanden met niet-gouvernementele organisaties. Ofschoon de Commissie in het kader van dit programma de kosten die de vrijwilligersorganisaties maken voor het aanwerven, inwerken en weer in eigen land installeren van de vrijwilligers niet voor haar rekening neemt, draagt zij niet zelden bij tot de onkosten van de vrijwilligers ter plaatse (huisvesting, levensonderhoud, enz.) voor zover deze niet reeds uit andere bronnen worden gedekt, en wel volgens dezelfde normen als voor alle medewerkers aan projecten. Hierbij komen allerlei vaardigheden aan de orde en vrijwilligers hebben deelgenomen aan overal in de Derde Wereld gezamenlijk gefinancierde projecten op de gebieden landbouw, geneeskunde, constructie en opleiding.

Behalve deze samenwerking is er echter tot dusverre geen specifiek of afzonderlijk programma van steun aan de vrijwilligersorganisaties. Toch beseft de Commissie hoe belangrijk de bijdrage van de vrijwilligers kan zijn en in het bijzonder welke grote rol de niet-gouvernementele organisaties op dit gebied spelen. De diensten van de Commissie nemen dan ook actief deel aan de belangrijke discussie die momenteel aan de gang is over de rol van vrijwilligers en andere werkers in de ontwikkelingslanden in het algemeen. Er zijn bijvoorbeeld informele besprekingen gaande met zowel de Lid-Staten als de belanghebbende niet-gouvernementele organisaties. Het doel van deze besprekingen is de diensten van de Commissie in staat te stellen te beoordelen of het wenselijk en mogelijk is de Gemeenschap meer bij dit soort werk te betrekken. De Commissie is voornemens het Parlement van alle belangrijke ontwikkelingen op dit gebied op de hoogte te houden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 437/79

van de heer Müller-Hermann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 september 1979)

Betreft: Lopende zitting van de derde Conferentie inzake het zeerecht

Is de Commissie bereid bij het Europese Parlement een verslag in te dienen over de tot dusverre bij de conferentie inzake het zeerecht bereikte resultaten en de doelstellingen van de Europese Gemeenschap?

Antwoord*(25 oktober 1979)*

De achtste zitting van de derde Conferentie van de Verenigde Naties betreffende het zeerecht heeft einde augustus, dus eerst onlangs, haar werkzaamheden beëindigd. Het is derhalve nog te vroeg om te trachten conclusies te trekken.

De conferentie vormt een belangrijke poging om te komen tot een nieuwe definitie van de rechtsvoorschriften die voor de diverse traditionele activiteiten op het gebied van de zee gelden en tot het geven van regels die moeten gelden voor potentiële activiteiten (bijv. de exploitatie van de rijkdommen van de zeebodem), die kunnen worden ontplooid op het gebied van hetgeen thans gemeenschappelijk als het „gemeenschappelijk erfdeel van de mensheid” wordt beschouwd. De Gemeenschap en de Lid-Staten werken in opbouwende zin mede aan dit omvangrijke project om de internationale samenwerking voortgang te doen vinden en waken daarbij over hun actuele of potentiële belangen (bijvoorbeeld op het gebied van het zeevervoer en ook van de eventuele toegang tot de minerale rijkdommen van de zeebodem).

De traagheid waarmee de Conferentie voortgang vindt wordt verklaard door de diversiteit van de technische problemen – in verband met de technische evolutie en de vaak aanzienlijke middelen die zullen moeten worden ingezet –, alsook door de zeer sterk verschillende geografische

ligging van de staten en de uiteenlopende belangen die hen verdeeld houden. Sedert het begin heeft de Conferentie niet minder dan acht zittingen gehouden, waarvan iedere zitting meerdere weken en soms meerdere maanden heeft geduurd; bij een codificatiearbeid van deze aard kan immers slechts door het bereiken van een algemene consensus naar oplossingen worden gezocht.

Op het ogenblik wordt gediscussieerd over een ontwerp van een samenvattende tekst dat door de Voorzitter van de Conferentie ter vergemakkelijking van de debatten werd voorbereid. Talrijke problemen wachten nog op een oplossing, maar naar het zich laat aanzien kunnen een bepaald aantal algemene beginselen, zoals dat van het bestaan van de economische zone van 200 mijl of van een bepaalde internationale controle op de exploitatie van de rijkdommen van de zeebodem worden geacht door nagenoeg alle landen te zijn aanvaard.

Het is duidelijk dat alleen al door de verscheidenheid van de betrokken activiteiten communautaire bevoegdheden op bepaalde door de conferentie bestreken gebieden in het geding kunnen komen, terwijl andere gebieden nog onder de bevoegdheid van de Lid-Staten vallen. De Commissie zal te zijner tijd aan het Parlement verslag uitbrengen maar is bereid ondertussen de terzake bevoegde commissie in te lichten omtrent de geboekte vooruitgang.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 455/79

van de heer O'Connell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1979)

Betreft: Steun van het Regionaal Fonds en het Sociaal Fonds aan Dublin

Kan de Commissie mededelen welk deel van de kredieten van a) het Sociaal Fonds en b) het Regionaal Fonds werd aangewend voor projecten in Dublin (stad en graafschap)? Kan de Commissie bijzonderheden verstrekken over deze projecten en het voor elk project bestede bedrag vermelden?

Antwoord*(22 oktober 1979)***1. Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling**

Sedert de oprichting van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in 1975 werden zes projecten in de stad Dublin door genoemd Fonds gesteund. De investeringen voor deze projecten bedragen 10 460 000 ERE.

Het gaat om een industrieel project en vijf infrastructuurprojecten.

In hetzelfde tijdvak verleende het EFRO steun voor 11 projecten – twee industriële projecten en negen infrastructuurprojecten – in de regio Dublin; de investeringen voor deze projecten belopen 20 900 000 ERE.

Daar het allemaal projecten betrof waarvoor gegroepeerde aanvragen werden ingediend en waarmee investeringen beneden de 10 miljoen ERE gemoeid waren, kunnen geen nauwkeurige gegevens worden verstrekt omtrent de steun die voor elk project afzonderlijk werd verleend. Het aandeel van de Gemeenschap bedraagt in het algemeen 20% (voor industriële projecten) of 30% (voor infrastructuurprojecten) van de uitgaven die de overheid voor de betrokken investeringen doet.

Veel van de door het Fonds in Ierland gesteunde projecten zijn nationale programma's, al bevindt het adres van de initiatiefnemer zich dan in de stad of het Graafschap Dublin. Daar de Lid-Staten tot dusverre niet verplicht zijn bijzonderheden omtrent de verdeling van de steun over regio's en gebieden te verstrekken, beschikt de Commissie niet over de informatie welke nodig is voor het publiceren van bijzonderheden met betrekking tot de regio's.

2. Europees Sociaal Fonds

Gegevens over elke door het Europees Sociaal Fonds verleende steun worden gepubliceerd in het jaarverslag over de werkzaamheden van het Sociaal Fonds. Dit bevat ook tabellen waarin de steunverlening naar gebied en land van herkomst van de initiatiefnemers is onderverdeeld.

De Commissie heeft deskundigen in dienst genomen om haar te adviseren over de wijze waarop de administratie van het Fonds per computer kan worden gevoerd, en zal in dit begrotingsjaar de mogelijkheden nagaan om de omvang uit te breiden van de informatie die zou kunnen worden verzameld en beschikbaar gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 463/79

van de heer O'Connell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1979)

Betreft: Onderzoek naar gegarandeerd minimuminkomen en minimumloon in de Gemeenschap

Kan de Commissie bijzonderheden verstrekken over haar onderzoek naar het gegarandeerd minimuminkomen en minimumloon; wanneer zal dit onderzoek worden afgesloten; zullen op basis van dit onderzoek aanbevelingen of voorstellen aan de Lid-Staten worden gedaan; en welke Lid-Staten hebben de Commissie medegedeeld dat zij voor dit onderzoek belangstelling hebben?

Antwoord

(29 oktober 1979)

Het methodologisch onderzoek naar „het begrip minimuminkomen”, dat de Commissie te harer informatie onafhankelijke deskundigen heeft doen uitvoeren, is thans voltooid. Daarentegen heeft het onderzoek naar „de laagste lonen in de Gemeenschap”, dat door haar eigen diensten wordt verricht, een zekere achterstand opgelopen als gevolg van technische moeilijkheden, maar vooral ook doordat aan andere taken bij voorrang uitvoering diende te worden gegeven. De Commissie hoopt dat dit onderzoek met de steun van regeringsdeskundigen en sociale partners in 1980 tot voltooiing zal kunnen komen. Uitgaande van hetgeen bij deze onderzoeken en raadplegingen aan ervaring wordt opgedaan, waarbij met name via de raadplegingen de betrokken kringen van de Lid-Staten hun zienswijze tot uitdrukking kunnen brengen, zal de Commissie nagaan of het aanbeveling verdient ter zake concrete voorstellen te doen op communautair niveau.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 464/79

van de heer O'Connell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1979)

Betreft: Ierse schoenenindustrie

Is het de Commissie bekend dat de door het Verdrag van Rome voorgeschreven bepalingen inzake het vrije handelsverkeer aanleiding zijn geweest tot grote moeilijkheden voor de Ierse schoenenindustrie? Kan de Commissie meedelen hoeveel steun de Gemeenschap tot dusver heeft verstrekt en of zij, gezien de toenemende werkloosheid, bereid is deze noodlijdende bedrijfstak verdere steun te verlenen?

Antwoord

(25 oktober 1979)

De situatie van de Ierse schoenenindustrie begon reeds achteruit te gaan vóór de toetreding van Ierland tot de Gemeenschap, doordat het aandeel van de schoenenimport in het totale binnenlandse verbruik opliep van 22 % in 1970 tot 48 % in 1972.

Met het oog op de moeilijkheden van de industrie werd door de Gemeenschap een tijdelijke beschermingsmaatregel krachtens artikel 135 van het Toetredingsverdrag toegestaan tot 31 december 1977, toen de overgangsperiode afliep, op welk tijdstip de invoer was opgelopen tot 74 %.

De moeilijkheden van de industrie kunnen derhalve slechts voor een deel worden toegeschreven aan de verlaging van de tariefbescherming.

Voor wat het ESF betreft kan de Commissie verdere programma's in de schoenensector financieren, indien de Ierse overheid steunaanvragen indient overeenkomstig de geldende regels en de in de richtsnoeren van het beheer van het fonds vastgestelde prioriteiten.

Geen enkel investeringsproject in de schoenenindustrie is door Ierland ingediend voor steun van het Regionale Fonds.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 465/79

van de heer O'Connell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1979)

Betreft: Verdeling van de beschikbare arbeid

Kan de Commissie meedelen welke vorderingen zijn gemaakt met de voorstellen voor verdeling van de beschikbare arbeid, waaronder de beperking van overwerk, de invoering van een 35-urige werkweek en vervroegde pensionering?

Antwoord

(25 oktober 1979)

De Commissie heeft aan de Raad in mei een nota voorgelegd met ideeën over een aantal maatregelen tot herverdeling van de arbeid, zoals beperking van overwerk, invoering van een kortere werkweek en vervroegde pensionering.

Ingevolge de voorstellen van de Raad heeft de Commissie in Europees verband ontmoetingen georganiseerd met en tussen de sociale partners om deze punten nader te bezien. Zij zal zoals haar is verzocht in de Sociale Raad, in november verslag uitbrengen over verschillende punten, met name over werk en alternerende opleiding. Begin 1980 zal verslag over de andere punten worden uitgebracht.

In het antwoord van de Commissie aan de Raad zal rekening worden gehouden met het werk van het Comité voor Economische politiek, waar ook een verslag in voorbereiding is over de te verwachten economische effecten van de verschillende voorgestelde maatregelen tot herverdeling van de beschikbare arbeid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 471/79
van de heer Verhaegen
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 september 1979)

Betreft: Wisselkoers pond sterling

Kan de Commissie mededelen wat de weerslag voor de kosten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid 1979/1980 zal zijn, indien de wisselkoers van het pond zich op het huidige peil, te weten 1 £ = 66 à 67 Bfr., handhaaft?

Antwoord
(22 oktober 1979)

Door de stabilisatie van de wisselkoers van het pond op het door het geachte Parlementslid aangegeven niveau moeten de uitgaven van het EOGFL, afdeling Garantie, voor de toe kennen monetaire compenserende bedragen in principe verminderen.

Indien de wisselkoers van het pond, die momenteel aanzienlijke schommelingen vertoont, zich handhaaft op het peil van 1 pond sterling = 67 Bfr., kan het monetair compenserend bedrag met 1 munt worden verlaagd ten opzichte van het op 11 september 1979 geldende bedrag. De verlaging van het monetair compenserend bedrag met 1 munt resulteert, voor een periode van 12 maanden, in een vermindering van de uitgaven met ongeveer 27 miljoen ERE.

Bij de vaststelling van de ontwerp-begroting voor 1980 op 11 september 1979 heeft de Raad trouwens rekening gehouden met de verbeterende positie van het pond sedert de indiening van het voorontwerp van begroting door de Commissie in juni 1979; de kredieten voor de monetaire compenserende bedragen werden daarom met 126,3 miljoen ERE verminderd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 476/79
van de heer O'Connell
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 september 1979)

Betreft: Richtlijn inzake produktaansprakelijkheid

Is de Commissie niet van mening dat de gehele Gemeenschap ten zeerste gebaat zou zijn met een richtlijn inzake produktaansprakelijkheid, die de producent aansprakelijk stelt voor schade veroorzaakt door een artikel met een gebrek?

Zo ja, welke voorstellen bestaan er bij de Commissie voor een dergelijke richtlijn en wanneer verwacht zij dat deze communautair recht zullen worden?

Antwoord*(22 oktober 1979)*

De Commissie is met het geachte Parlements lid van mening dat harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake aansprakelijkheid voor produkten met gebreken in het raam van de Gemeenschap noodzakelijk is. Daartoe heeft zij dan ook bij de Raad op 9 september 1976 een ontwerp-richtlijn ingediend ⁽¹⁾, waarover het Europese Parlement zich met de aanneming van een desbetreffende ontwerp-resolutie op 26 april 1979 heeft uitgesproken ⁽²⁾.

De Commissie heeft zojuist een herzien voorstel bij de Raad ingediend ⁽³⁾. Zij hoopt dat dan met de werkzaamheden in de Raad spoedig wordt begonnen, want het hangt van de vorderingen daarvan af, wanneer op het gebied van produktenaansprakelijkheid communautair recht van kracht kan worden. De Commissie kent daaraan prioriteit toe en zal harerzijds het nodige doen om een vlot verloop van de werkzaamheden mogelijk te maken.

⁽¹⁾ PB nr. C 241 van 14. 10. 1976, blz. 9.

⁽²⁾ Doc. PE 57516, def.

⁽³⁾ Doc. COM(79) 415 def. van 26. 9. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 478/79

van de heer O'Connell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 september 1979)

Betreft: Tenuitvoerlegging gelijke beloning in Ierland

Volgens sommige berichten heeft de Commissie de eerste gerechtelijke stappen ondernomen tegen bepaalde Lid-Staten omdat zij bij de uitvoering van de richtlijn inzake gelijke behandeling van de werkende vrouw in gebreke zijn gebleven. Ierland werd niet genoemd als één van deze Lid-Staten, ondanks het feit dat de kloof tussen het gemiddelde loon van mannen en vrouwen sinds vaststelling van de richtlijn slechts met 3 % is verkleind, hetgeen wellicht aanleiding zou kunnen zijn voor communautaire stappen ter bespoediging van dit proces.

Kan de Commissie mededelen volgens welke maatstaven de uitvoering van de richtlijn betreffende gelijke beloning is beoordeeld en of zij stappen overweegt om de toepassing van gelijke beloning in Ierland te bespoedigen?

Antwoord*(22 oktober 1979)*

Het laatste verslag van de Commissie aan de Raad over de stand van toepassing van het beginsel van gelijke beloning in de Lid-Staten van de Gemeenschap werd op 24 januari 1979 door het Europese Parlement goedgekeurd ⁽¹⁾. Hoofddoel van het verslag was na te gaan in hoeverre de bepalingen vervat in de onderscheiden artikelen van Richtlijn 75/117/EEG van de Raad van 10 februari 1975 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de toepassing van

⁽¹⁾ PB nr. C 140 van 5. 6. 1979, blz. 46.

het beginsel van gelijke beloning ⁽²⁾ in het nationale recht waren omgezet. Uitgaande van deze zuivere juridische analyse heeft de Commissie op 21 maart 1979 conform artikel 169 van het EEG-Verdrag moeten besluiten inbreukprocedures in te leiden. Dat Ierland niet tot deze Lid-Staten behoort, komt hoofdzakelijk omdat uit de voornoemde juridische analyse niet is gebleken dat de Anti-Discrimination (Pay) Act 1974 niet voldoet aan de door Richtlijn 75/117/EEG opgelegde verplichtingen.

⁽²⁾ PB nr. L 45 van 19. 2. 1975, blz. 19.

De Commissie schetst daarenboven, in de conclusies van het verslag, waarnaar het geachte Parlementslid wordt verwezen, de zowel nationale als communautaire beleidslijnen, die er in haar zienswijze voor alle Lid-Statens, met inbegrip van Ierland, toe moeten bijdragen dat het beginsel van gelijke beloning in de praktijk tot zijn recht komt.

In dit verband zal de Commissie binnenkort de organisaties van werkgevers en werknemers uitnodigen om elkaar op Europees niveau te ontmoeten ten einde na te gaan met welke middelen en technieken men er het best in slaagt om de indirecte loondiscriminaties via de functieclassificatiesystemen op te heffen.

Wat betreft de mogelijke overige acties om de feitelijke situatie op het terrein van structurele loonverschillen tussen mannen en vrouwen te verbeteren, zoals die beschreven zijn in bovengenoemd rapport, ziet de Commissie de noodzaak deze uit te voeren op nationaal niveau. Het gaat hier vooral om voorlichting over de weg die voor

vrouwen open staat om bij vermoeden van ongelijke beloning, hiertegen stappen te ondernemen. Vergroting van kennis en inzicht omtrent de bestaande loonverschillen is eveneens nodig, mede om de betrokken vrouwen meer dan tot nu toe aan te zetten hun eigen beloningssituatie te onderzoeken. Hierbij is een actieve rol van de overheid nodig. Tevens is daarbij van belang het bestaan van goed toegeruste emancipatiecommissies.

De Commissie is niet van plan binnenkort met nadere wetgevende voorstellen te komen. Zij gelooft eerder in activiteiten om het gebruikmaken van de bestaande wetgeving te vergroten. Zij wil bij dat laatste zeker een stimulerende rol vervullen. Zij wil er tenslotte op wijzen dat een zo volledig mogelijke toepassing in bindende nationale wetgevingen overgenomen bepalingen, alleen kan worden bereikt wanneer daartoe bij de vakbonden en vooral bij de vrouwen zelf, die in de gehele Gemeenschap over een mogelijkheid van beroep bij de rechter beschikken, een duidelijke bereidheid aanwezig is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 486/79

van de heer John David Taylor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1979)

Betreft: Milieubescherming in Noord-Ierland

Het departement van milieuzaken van Noord-Ierland, dat sinds de afschaffing door de Britse Regering van het democratisch plaatselijk bestuur in deze provincie niet langer is onderworpen aan democratische controle door de bevolking van Ulster, heeft, zonder de bevolking van Portaferry te raadplegen of deze zelfs maar te noemen, besloten ongezuiverd rioolwater te lozen in het Strangford Lough, dat befaamd is als centrum voor toerisme, watersport, zwemsport en als natuurgebied voor watervogels. Kan de Commissie, gezien het streven van de

Gemeenschap om het milieu te beschermen en gelet op het feit dat Noord-Ierland voor regionale steun in aanmerking komt, mededelen of

1. zij het lozen van ongezuiverd rioolwater in een vrijwel geheel ingesloten meer aanmoedigt?
2. dit plan is voorgelegd aan de EEG ter verkrijging van steun?
3. een plan voor zuivering van afvalwater van naar schatting 20 000 £, door de desbetreffende instantie ingediend, voor regionale steun in aanmerking komt?

Antwoord

(24 oktober 1979)

1. Het ligt niet op de weg van de Gemeenschap om een oordeel te vellen over een machtiging of een verbod inzake het lozen van stadsafvalwater op een bepaalde plaats. Dit probleem ressorteert, naargelang van de verschillende Lid-Statens, onder de bevoegdheid van de nationale of lokale overheden.

2 en 3. Tot op heden werd bij de Commissie door de Regering van het Verenigd Koninkrijk nog geen verzoek ingediend om financiering van het door het geachte Parlementslid bedoelde project door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

Indien een dergelijk verzoek bij de Commissie wordt ingediend, zal deze de mogelijkheden van steun door het EFRO onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 506/79
van de heer John David Taylor
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 september 1979)

Betreft: Steun uit het Sociaal Fonds voor projecten in Ulster

Kan de Commissie nadere gegevens verstrekken over het aantal projecten dat steun ontving van het Sociaal Fonds sedert 1973, de aard van de projecten en de toegekende bedragen voor de volgende graafschappen in Ulster: Antrim, Armagh, Down, Fermanagh, Londonderry en Tyrone alsmede nadere inlichtingen verstrekken over nog in behandeling zijnde aanvragen?

Antwoord

(24 oktober 1979)

1. Gegevens over de afzonderlijke door het Europese Fonds verstrekte subsidie worden gepubliceerd in het jaarlijks verslag over de werkzaamheden van het Sociaal Fonds. Hierin zijn ook tabellen opgenomen waarin een onderverdeling wordt gemaakt naar steunverleningsgebied en land van herkomst van de initiatiefnemers.
2. Het aantal projecten van initiatiefnemers uit Noord-Ierland, die in de jaren 1973 tot en met 1978 steun ontvingen van het Sociaal Fonds bedroeg:

Jaar	Aantal	Totaalbedrag
1973	2	3,87 miljoen pond
1974	17	4,29 miljoen pond
1975	34	6,63 miljoen pond
1976	36	8,80 miljoen pond
1977	30	10,71 miljoen pond
1978	39	14,72 miljoen pond

3. Angezien van de Lid-Statens tot dusver geen bijzonderheden werden gevraagd over de verdeling van de steun tussen de verschillende regio's en gebieden, beschikt de Commissie niet over de nodige informatie, waardoor het aandeel van deze algemene programma's voor Noord-Ierland kan worden vastgesteld. Om dezelfde reden is het niet mogelijk om deze gegevens per graafschap te verstrekken.

De Commissie heeft experts aangetrokken om advies uit te brengen over de automatisering van de administratie van het Fonds en zal nog dit begrotingsjaar de mogelijkheden onderzoeken om uitbreiding te geven aan de verscheidenheid van informatie die kan worden verzameld en toegankelijk gemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 511/79
van de heer John David Taylor
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 september 1979)

Betreft: Regionale hulp aan agglomeraties

Is de Commissie, gezien haar verslag „Het Regionaal Beleid – Begin van een nieuwe fase” ⁽¹⁾ en als gevolg van het feit dat in de agglomeratie van Belfast 750 000 personen sterker te lijden hebben van verkeersopstoppingen, vervuiling, stedelijk verval en armoede dan in welke stad in de Gemeenschap ook, voornemens aan de stad Belfast een speciale studie en een verslag te wijden?

⁽¹⁾ Brochure nr. 11/78, catalogus: CC AB 78 A 11.

Antwoord
(23 oktober 1979)

In het kader van de eerste contacten die de Commissie met het oog op de voorbereiding van „geïntegreerde projecten” heeft gelegd, wordt Belfast gezien als een van de zones die eventueel voor de uitvoering van een geïntegreerd project in aanmerking komen.

Een geïntegreerd project bestaat uit een samenhangend geheel van maatregelen en investeringen met openbaar en privé-karakter in een beperkte geografische zone, die gedeeltelijk door de nationale en plaatselijke overheidsinstanties van de Lid-Staten en gedeeltelijk door de Gemeenschap via haar op structuurverbetering gerichte financiële instrumenten worden uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 514/79
van de heer Damseaux
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 september 1979)

Betreft: Landbouwprijzen in België

In afwijking van Verordening nr. 17/64/EEG ⁽¹⁾, die door de Raad was verlengd met het doel een speciale tranche ten bedrage van 70 miljoen ERE te openen voor projecten in 1978 en 1979, zijn er ten behoeve van de landbouw in de Benelux-landen in 1978 bijzondere maatregelen getroffen. Zo heeft bij voorbeeld België maatregelen mogen nemen ter compensering van een te geringe stijging van de landbouwprijzen.

De Commissie heeft onlangs de financiering van Belgische projecten die voor deze bijzondere maatregelen in aanmerking komen, voor een bedrag van 342 575 000 Bfr. goedgekeurd.

Zou de Commissie mij een lijst willen doen toekomen van deze projecten, met aanduiding van doel, plaats en kosten?

⁽¹⁾ PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 586/64.

Antwoord

(23 oktober 1979)

Op 28 juni 1979 heeft de Commissie besloten overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2992/78 ⁽¹⁾ voor 1978 en 1979 bijstand te verlenen uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, in het kader van Verordening nr. 17/64/EEG. Voor twintig Belgische projecten wordt in totaal bijstand verleend voor 515 365 141 Bfr.; de lijst van deze projecten is opgenomen in de bijlage.

Project B/131/78 verdient wel enige toelichting; het voorziet in 4 soorten maatregelen:

I. Bijzondere steun aan jonge bedrijfshoofden die een ontwikkelingsplan uitvoeren:

de maatregelen voorzien in een versoepeling van de voorwaarden inzake modernisering van de landbouwbedrijven voor jonge landbouwers die zich pas sedert korte tijd (minder dan 5 jaar) hebben gevestigd en die een bedrijfsontwikkelingsplan uitvoeren; de regeling is bedoeld als compensatie voor de hogere kosten die het gevolg zijn van het feit dat de uitgaven voor de modernisering samenvallen.

II. Maatregelen ter bevordering van de individuele huisvesting van jongeren die zich voor het eerst als landbouwer vestigen:

wegens bepaalde huisvestingsproblemen, b.v. de ouderdom van de woningen ($\pm 44\%$ van de woningen is gebouwd vóór 1919 en $\pm 22\%$ vóór 1945), het feit dat bepaalde woningen niet aan de gezondheidsvoorschriften voldoen en dat verschillende gezinnen moeten samenwonen, wordt voorzien in maatregelen ten behoeve van jongeren die zich voor het eerst als landbouwer vestigen.

III. Maatregelen om de bedrijfsvoering in de landbouw of het gebruik van een bedrijfsboekhouding te stimuleren:

voorzien wordt in maatregelen ten behoeve van landbouwers die een ontwikkelingsplan uitvoeren en derhalve de verbintenis aangaan een boekhouding te voeren.

IV. Werkingssteun voor bedrijfsverzorgingsdiensten:

voorzien wordt in maatregelen ten gunste van bedrijfsverzorgingsdiensten (die optreden in geval van tijdelijke arbeidsonbekwaamheid van het bedrijfshoofd).

De totale kosten van deze maatregelen worden op 1 370 300 000 Bfr. geraamd. Gezien de aard van de betrokken maatregelen kunnen momenteel geen nauwkeurigere gegevens worden verstrekt.

⁽¹⁾ PB nr. L 357 van 21. 12. 1978, blz. 3.

BELGIË

Nr. van het project	Titel	Voorgestelde bijstand in Bfr.
B/2/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeenten Assenede, Boekhoute, Ertvelde en Zelzate (prov. O.VL.)	5 789 702
B/9/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeenten Villers-la-Ville – afdeling Mellery (prov. Brabant)	2 445 455
B/38/78	Bouw van een vaccineerstation voor vis te Onderval, gemeente Waismes (prov. Luik)	1 339 653
B/41/78	Uitbreiding van een onderzoekcentrum voor groenten te Hoogstraten (Meerle) (prov. Antwerpen)	3 457 250
B/58/78	Verbetering van het landbouwwegennet in de gemeente Houffalize (prov. Luxemburg)	30 412 407
B/66/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeenten Holsbeek (Kortrijk-Dutssel) (prov. Brabant)	4 925 866
B/73/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeenten St. Truiden, Borgloon, Peer en Tongeren (prov. Limburg)	9 667 258
B/75/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeente Lichtervelde (prov. W.VL.)	12 383 737
B/76/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeente Zedelgem (prov. W.VL.)	8 960 412
B/77/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeente Nevele (Ländegem) (prov. O.VL.)	4 391 035

Nr. van het project	Titel	Voorgestelde bijstand in Bfr.
B/85/78	Verbetering van landbouwwegen in de gemeente Bertem (prov. Brabant)	5 590 463
B/92/78	Verbetering van de waterhuishouding te Estaimpuis (prov. Henegouwen)	19 029 891
B/97/78	Verbetering van het landbouwwegennet in de gemeente Aywaille, Burg-Reuland, Ferrières en St. Vith (prov. Luik)	24 075 007
B/99/78	Bouw van een quarantaine-inrichting voor runderen in het kader van de brucellosebestrijding te Natoye (prov. Namen)	4 541 304
B/103/78	Modernisering en uitbreiding van een centrum voor veeziektenbestrijding te Torhout (prov. W. VL.)	4 600 890
B/111/78	Verbetering van het landbouwwegennet in de gemeente Ramillies (prov. Brabant)	3 865 005
B/114/78	Verbetering van landbouwwegen in de Zuidijzerpolder (prov. W. VL.)	6 178 276
B/123/78	Bouw van centra voor het analyseren van veevoeder in het zuidoosten van België (prov. Henegouwen, Luik, Luxemburg en Namen)	5 155 332
B/125/78	Verbetering van het landbouwwegennet in de gemeenten Beauraing, Florennes, Hamois, Houyet, Onhaye en Rochefort (prov. Namen)	15 981 198
B/131/78	Aanvullende steunmaatregelen voor de Belgische landbouwers	342 575 000
Totaal		515 365 141

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 520/79

van de heer Damseaux

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1979)

Betreft: Opslag van radioactieve afvalstoffen in de Atlantische Oceaan

Vanuit communautaire havens schijnen schepen naar een op ± 300 zeemijl van Kaap Vilano (Portugal) gelegen gebied in het oosten van de Atlantische Oceaan te varen, om aldaar radioactief afval in zee te lozen. Dit lozingsgebied zou als volgt zijn afgebakend: 16° westerlengte, $17^\circ 30'$ westerlengte, 10 mijl benoorden en 10 mijl bezuiden de 46° noorderbreedtegraad. De gemiddelde diepte aldaar zou 4 000 meter bedragen.

Kan de Commissie mededelen:

1. Welke instantie dit gebied heeft aangewezen?
2. Wie toezicht houdt op deze lozingen?
3. Hoeveel reizen er vanuit communautaire havens zijn gemaakt en met welke hoeveelheid afvalstoffen?
4. Welke gevolgen deze lozingen voor de zeebodem waarschijnlijk zullen hebben?

Antwoord

(23 oktober 1979)

1. De plaats waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, werd uitgekozen door het Europese Agentschap voor Kernenergie te Parijs, thans Agentschap voor Kern-

energie (NEA) genoemd. Sedert een twaalfal jaren wordt deze plaats gebruikt voor het dumpen van radioactieve afvalstoffen.

In november 1977 werd de geschiktheid van de plaats voor het dumpen opnieuw onderzocht en in 1978 werd deze opnieuw bevestigd door een groep deskundigen op het gebied van de oceanografie en de radio-ecologie.

2. Aanvankelijk gebeurde het dumpen onder toezicht van de NEA; sinds 1977 gebeurt dit onder toezicht van de in 1977 door de Raad van de OESO opgerichte Multilaterale Organisatie voor Raadpleging en Toezicht inzake het dumpen in zee van radioactieve afvalstoffen.

3. Daar de Commissie niet betrokken is bij het pro-

gramma van de NEA, wordt zij niet tot in de details over het verloop van de operaties geïnformeerd.

Volgens de bronnen van de NEA werden tot einde 1978 in totaal 59 670 ton, overeenkomende met 6 930 Ci alfa-activiteit en 435 830 bèta- en gamma-activiteit (waarvan de helft aan tritium toe te schrijven is), gedumpt.

4. In het kader van de NEA werden verscheidene modellen voor de schatting genomen waarvan het meest recente uit 1978 dateert. Uit al deze modellen kan worden geconcludeerd dat de bovengenoemde dumpingen onschadelijk zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 522/79

van de heer Damseaux

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1979)

Betreft: Huidige situatie van de „Mansholt-reserve”

In 1969 werd besloten, gezien de langzame start van het gemeenschappelijk landbouwstructuurbeleid en het feit dat de gemeenschappelijke acties waartoe door de Raad is besloten pas na verschillende jaren tot volledige ontplooiing komen, om een gedeelte van de jaarlijks aan de afdeling Oriëntatie van het EOGFL toegewezen gelden als reserve opzij te leggen („Mansholt-reserve”). Aldus is deze reserve in de periode van 1969 tot en met 1975 aangegroeid tot een totaal van 531,1 miljoen RE. Sinds 1976 zijn de jaarlijks toegewezen gelden (325 miljoen RE) volledig opgebruikt voor de financiering van individuele projecten en gemeenschappelijke acties.

Het ligt in de bedoeling om het saldo van deze reserve per 31 december 1979, dat niet in de begroting zal worden opgenomen, te annuleren.

Kan de Commissie mededelen, hoe hoog dit saldo-bedrag op het ogenblik is? Acht de Commissie het niet beter, mocht er per 31 december 1979 nog een saldo zijn, om dit saldo op te gebruiken in plaats van het te annuleren?

Antwoord

(29 oktober 1979)

De Raad heeft nieuwe voorschriften vastgesteld voor de financiering van de voor steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, in aanmerking komende maatregelen; daarbij is rekening gehouden met de ontwikkeling van het structuurbeleid en met het feit dat de zogenoemde „Mansholt-reserve” weldra zal zijn uitgeput. In Verordening (EEG) nr. 929/79 ⁽¹⁾ van 8 mei 1979 is dan ook voorzien in een bedrag van 3,6 miljard ERE voor de periode 1980–1984, met dien verstande dat de jaarlijkse kredieten via de begrotingsprocedure worden vastgesteld.

De niet-opgebruikte kredieten van de „Mansholt-reserve” worden per eind 1979 op ongeveer 133 miljoen ERE geraamd ⁽²⁾; juridisch zijn zij krachtens artikel 6 ter van voornoemde verordening komen te vervallen.

De Commissie constateert derhalve dat het systeem van de „Mansholt-reserve” is achterhaald door de nieuwe financiële voorschriften die van toepassing worden met ingang van 1980. Deze voorschriften zijn overigens gunstiger voor de ontwikkeling van het structuurbeleid dan de vorige regeling die voorzag in enerzijds een maximumbedrag van 325 miljoen ERE per jaar en anderzijds het gebruik van de „Mansholt-reserve”.

⁽¹⁾ PB nr. L 117 van 12. 5. 1979.

⁽²⁾ Zie blz. 473 van de Begroting 1979 (PB nr. L 23 van 31. 1. 1979).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 523/79
van Lord O'Hagan
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 september 1979)

Betreft: Collegiale verantwoordelijkheid van de Commissie

Er gaan geruchten dat de Commissie van plan is aan het beginsel van collegiale verantwoordelijkheid bij het beantwoorden van vragen van het Europese Parlement te tornen.

1. Zijn deze geruchten juist?
2. Zullen de vragen voortaan onder de persoonlijke verantwoordelijkheid van elk van de leden van de Commissie vallen?
3. Is de Commissie zich ervan bewust dat elke inbreuk op haar collegiale verantwoordelijkheid strijdig is met het Verdrag van Rome?
4. Ziet de Commissie in dat, indien haar leden persoonlijk verantwoordelijk worden gesteld voor de beantwoording van de parlementaire vragen, het Parlement de wens zou kunnen koesteren de leden van de Commissie individueel ter verantwoording te roepen, indien zij ontoereikende antwoorden hebben gegeven?
5. Welke stappen onderneemt de Commissie om haar Secretariaat-generaal uit te breiden met het oog op de beantwoording van de parlementaire vragen?

Antwoord
(25 oktober 1979)

De antwoorden van de Commissie blijven onder de verantwoordelijkheid vallen van deze instelling als college. In de Commissie is evenwel afgesproken dat, ingevolge de recente herziening van haar interne regelingen inzake de beantwoording van schriftelijke vragen, de antwoorden aan het Parlement zullen worden gegeven door het (de) terzake verantwoordelijke lid (leden) van de Commissie namens het college. Dit houdt geen verandering in de verantwoordelijkheid van de Commissie als geheel in voor de antwoorden aan het Parlement.

Het Secretariaat-generaal van de Commissie, dat belast blijft met belangrijke taken in verband met de antwoorden, welke door de Commissie op de vragen van de leden van het Europese Parlement gegeven worden, zag in de loop van het huidige begrotingsjaar zijn personeelsbestand uitgebreid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 526/79
van de heer O'Leary
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 september 1979)

Betreft: Paspoorten

1. Kan de Commissie mededelen wat de huidige stand van zaken is ten aanzien van de afschaffing van het paspoort van elk der Lid-Statens, en of het in haar bedoeling ligt het paspoort van elk der Lid-Statens te vervangen door een algemeen EEG-paspoort waarmee men buiten de Gemeenschap kan reizen?
2. Kan de Commissie mededelen of paspoorten helemaal zullen worden afgeschaft en daarvoor in de plaats identiteitskaarten zullen worden verstrekt?

Antwoord*(22 oktober 1979)*

1. De Commissie verwijst naar alinea 5 van haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 241/79 van de heer Seefeld ⁽¹⁾, waaruit blijkt dat zij zich blijft inzetten voor de invoering van een naar uiterlijke vorm algemeen Europees paspoort. De invoering van een uitsluitend qua uiterlijke vorm algemeen Europees paspoort brengt geen verandering in het met het bezit van dit paspoort verbonden materiële rechten, zoals b.v. het recht buiten de Europese Gemeenschap te reizen. Dit is afhankelijk van het nationale recht van het land dat het paspoort uit geeft en van het land dat de houder van het paspoort wil bezoeken.

2. De Commissie is niet voornemens voor te stellen om paspoorten af te schaffen en in plaats daarvan identiteitskaarten uit te reiken. Het zou burgers van de Gemeenschap hierdoor niet mogelijk zijn bepaalde derde landen te bezoeken, die eisen dat men bij het bereizen van dat land over een paspoort beschikt.

⁽¹⁾ PB nr. C 253 van 8. 10. 1979, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 537/79/rev.

van de heer Taylor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1979)

Betreft: Tarieven en handel tussen Noord-Cyprus en de EEG

De voorgestelde verlenging met drie jaar van de associatieovereenkomst EEG/Cyprus houdt een wijziging in van de periode waarbinnen de EEG haar tarieven voor de uitvoerproducten van Cyprus verlaagt, alsmede een verder verbeterde regeling voor de uitvoer van de EEG naar Cyprus. Noord-Cyprus, dat de facto niet langer onder de jurisdictie van de Cyprische Regering valt, is het voornaamste produktiegebied van het eiland voor citrusvruchten en een belangrijk produktiegebied voor aardappelen. Zullen derhalve de verbeterde faciliteiten voor de uitvoer van Cyprus i.v.m. de voorgestelde verlenging met drie jaar ook gelden voor de produkten van Noord-Cyprus en de produkten die vanuit de havens en vliegvelden in Noord-Cyprus worden uitgevoerd?

Was de facto de Regering van Noord-Cyprus betrokken bij het overleg dat tot deze verlenging met drie jaar heeft geleid?

Heeft Noord-Cyprus, erin toegestemd zijn tarieven voor de uitvoer van de EEG verder te verlagen, overeenkomstig de reeds genoemde bepalingen voor de verlenging met drie jaar?

Heeft de Regering van Cyprus erin toegestemd dat in Noord-Cyprus verbouwde aardappelen en citrusvruchten naar de EEG worden uitgevoerd vanuit het grondgebied van Zuid-Cyprus?

Als deze verlenging van de associatieovereenkomst EEG/Cyprus met drie jaar niet geldt voor de uitvoer vanuit havens en vliegvelden in Noord-Cyprus, en als de Regering van Cyprus nog steeds voornemens is het verkeer van personen en goederen van Noord-Cyprus naar Zuid-Cyprus volledig te blijven verbieden, dan rijst de vraag hoe Cyprische exporteurs van Noord-Cyprische produkten van de verlenging van de associatieovereenkomst kunnen profiteren en of die hele verlenging praktisch gesproken wel zin heeft.

Antwoord*(26 oktober 1979)*

De voorstellen van de Commissie aan de Raad voorzien voornamelijk in handhaving van de aan Cyprus verleende concessies voor de komende drie jaar.

De oriëntatiecontacten die de Commissie met de Regering van Cyprus over de associatie heeft gehad, beperkten zich tot kennisneming van het standpunt van Nicosia over de ontwikkeling van de betrekkingen van Cyprus met de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 542/79

van de heer Taylor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 september 1979)

Betreft: Invoer van tapijten uit de VS

Doordat de waarde van de Amerikaanse dollar is gedaald en de VS blijven streven naar zo laag mogelijke energieprijzen, is de Amerikaanse uitvoer van tapijten naar Europa dit jaar aanzienlijk gestegen. Dit heeft een ontwrichtende en schadelijke invloed op de „tufted”-tapijtindustrie in de Gemeenschap. De totale invoer in het Verenigd Koninkrijk vanuit de VS bedroeg in het eerste, tweede, derde en vierde kwartaal van 1978 respectievelijk 27 000, 26 000, 591 000 en 739 000 m². Tegenover deze totale hoeveelheid van 1 405 000 m² voor 1978 staat voor het eerste kwartaal van 1979 alleen al een hoeveelheid van 1 190 000 m². In andere cijfers uitgedrukt, de invoer uit de VS is tussen het eerste kwartaal van 1978 en het eerste kwartaal van 1979 gestegen van 1,2 tot 30,8%.

Alles wijst erop dat deze enorme stijging van de invoer uit de VS zich in het tweede en derde kwartaal van 1979 heeft voortgezet.

De tapijtindustrie is belangrijk voor de EEG, en ook ten zeerste voor Noord-Ierland. Gezien het feit dat de heer Davignon, lid van de Commissie, heeft verklaard dat alle externe aspecten van de handel maandelijks moeten worden bekeken en gecontroleerd, zodat de Gemeenschap kan zien of zich ontwikkelingen voordoen die een ontwrichtende en schadelijke invloed kunnen hebben, verzoek ik de Commissie duidelijk haar bezorgdheid uit te spreken over deze snelle groei van de invoer van Amerikaanse tapijten in de EEG, en mede te delen welke corrigerende maatregelen in de nabije toekomst zullen worden genomen, opdat geen onherstelbare schade wordt toegebracht aan deze belangrijke sector van de textielindustrie in de EEG.

Antwoord

(23 oktober 1979)

1. De Commissie is zich ervan bewust dat de invoer van „tufted” tapijt uit de Verenigde Staten in sommige Lid-Staten de laatste tijd sterk is toegenomen. Zoals voor de kunstmatige vezels het geval is, zou de prijscontrole op ruwe olie en aardgas in de Verenigde Staten, die de producenten van synthetische weefsels aldaar kunstmatig bevoordeelt, een van de oorzaken van dit verschijnsel kunnen zijn.
2. Om een idee te krijgen van de mate waarin deze prijsverschillen voor olie en aardgas de industrie in de Verenigde Staten concurrentievoordeel verschaffen, zijn de diensten van de Commissie, in samenwerking met de administraties van de Lid-Staten en de betrokken industriesector, een diepgaand onderzoek begonnen. De Commissie voert bovendien sedert juli met de Amerikaanse administratie overleg over deze kwestie en heeft om een speciale bilaterale bespreking op ambtenarenniveau verzocht.
3. Zodra de resultaten van deze bespreking en dit onderzoek bekend zijn zal de Commissie spoedig overwegen welke maatregelen dienen te worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 545/79**van de heer Cottrell****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(20 september 1979)*

Betreft: Alternatieve energiebronnen

Kan de Commissie, gezien de steeds ernstiger wordende energiecrisis en de wenselijkheid van de ontwikkeling van alternatieve energiebronnen, mededelen in hoeverre projecten als de voorgestelde Severn-stuwdam in het westen van Engeland volgens haar doeltreffend zijn, en of dergelijke projecten dienen te worden beschouwd als zijnde communautaire hulpbronnen en derhalve in aanmerking komen voor financiële steun van de Gemeenschap?

Antwoord*(22 oktober 1979)*

De Commissie is van mening dat het heel belangrijk is dat men zijn toevlucht neemt tot economische alternatieve energiebronnen. Daarom is de Gemeenschap op basis van de Verordening (EEG) nr. 1302/78 van de Raad van 12 juni 1978 ⁽¹⁾ bezig met het verlenen van financiële steun aan alternatieve energieprojecten.

De Commissie werd niet geïnformeerd over de recente ontwikkelingen inzake de voorgestelde Severn-stuwdam, maar zij blijft geïnteresseerd in de conclusies van het Severn Barrage Committee zodra deze beschikbaar zullen zijn. Ondertussen kan de Commissie geen commentaar leveren over de mogelijkheid om een dergelijke stuwdam te bouwen.

Mocht een Severn-stuwdam voor de produktie van elektriciteit worden voorgesteld, dan zal de Commissie met genoeg onderzoek naar welke financiële steun en leningen de Gemeenschap kan verlenen.

⁽¹⁾ PB nr. L 158 van 16. 6. 1978, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 551/79**van de heer Coppieters****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(20 september 1979)*

Betreft: Voor de Gemeenschap geplande gebouwen

Naar verluidt zijn voor de oprichting van nieuwe gebouwen ten behoeve van de Raad te Brussel verschillende hectaren bouwgrond bestemd, zonder dat de bevolking van de betrokken wijk over deze plannen werd geraadpleegd. Acht de Commissie het, uit een oogpunt van democratische inspraak, niet wenselijk rekening te houden met de reeds meermaals schriftelijk geformuleerde wensen van de plaatselijke bevolking? Acht de Commissie het overigens niet nodig het publiek beter voor te lichten over het geheel van de in deze wijk door de Gemeenschap geplande gebouwen?

Antwoord*(25 oktober 1979)*

Ter zake van de vestiging op middellange en lange termijn van haar diensten heeft de Commissie in 1975 aan de Raad een plan voorgelegd dat tot 1981/1982 aangeeft welk beleid zij zou hebben gevoerd ten aanzien van de vestiging van gebouwen te Brussel.

In dit verband werden met de officiële Belgische instanties zowel op ministerieel als op politiek niveau onderhandelingen gevoerd die uitmondde in een overeenkomst. Ook werden voorlichtingsbijeenkomsten gehouden met de erkende vertegenwoordigers van het betrokken wijkcomité van het Comité voor het milieu, waarop alle partijen hun instemming betuigden met het bereikte compromis, dat de bestemming regelt van de rond het Karel-de-Grote-gebouw gelegen bouwgronden (welke bouwgronden zijn aangeduid onder de benamingen „Perceel nr. 1, 2, 3 en 4”).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 556/79

van de heer Berkhouwer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 september 1979)

Betreft: Kinderarbeid in de Italiaanse schoenenindustrie

Volgens cijfers van de Internationale arbeidsorganisatie (ILO) gaan 400 miljoen kinderen in de wereld niet naar school en ongeveer de helft van hen werkt al op zeer jonge leeftijd.

Naar een publikatie in het Economisch Dagblad van 21 juli jl. worden in de omgeving van Napels op grote schaal kinderen te werk gesteld in de schoenenindustrie.

Is de Commissie bereid, met verwijzing naar de hartverscheurende beschrijving van deze kinderslavernij in vermelde publikatie, stappen te ondernemen om een einde te maken aan deze wantoestanden, waar dan ook in het Europa van de Negen, waar dit nog mag voorkomen.

Antwoord*(26 oktober 1979)*

De Commissie kan slechts de verklaringen bevestigen van haar Vice-voorzitter de heer Vredeling in antwoord op mondelinge vraag H-78/79 van de heer Kavanagh betreffende de kinderarbeid in de Gemeenschap ⁽¹⁾.

Zij is namelijk van oordeel dat de controle op het naleven in Italië van de nationale wetgeving inzake de bescherming van de werkende jongeren, waarbij de minimumleeftijd voor toegang tot het beroepsleven op 15 jaar wordt gesteld, de taak is van de bevoegde overheid van de Italiaanse staat.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 245 (september 1979), blz. 254.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 563/79
van de heer Damseaux
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 september 1979)

Betreft: Toevoeging van hormonenpreparaten aan het veevoeder

Kan de Commissie mededelen of de toevoeging van corticosteroiden (hormonenpreparaten) aan het veevoeder in bepaalde Lid-Staten wettelijk is toegestaan? Zo ja, welke zijn deze Lid-Staten, welke veevoerders bevatten deze substanties en hoe groot is de dosis ervan?

Antwoord
(26 oktober 1979)

Bij Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 ⁽¹⁾ betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding is de toevoeging, voor voedingsdoeleinden, van elke stof met hormonale of anti-hormonale werking verboden; dit verbod geldt dus voor de groep der corticosteroiden.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt is het gebruik van corticosteroiden in het kader van de veevoeding in geen enkele Lid-Staat toegelaten.

⁽¹⁾ PB nr. L 270 van 14. 12. 1970.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 574/79
van de heer Radoux
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 september 1979)

Betreft: Bouw van kerncentrales

In het kader van de werkzaamheden van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie is al lang geleden een programma voor de bouw van kerncentrales vastgelegd.

1. Kan de Commissie aangeven hoever, in elk land, de uitvoering van dit programma thans gevorderd is?
2. Kan de Commissie bevestigen dat België tot op heden alle voor dit land door het programma bepaalde centrales gebouwd heeft?
3. Kan de Commissie de redenen aangeven waarom in andere landen van de Gemeenschap centrales die volgens het programma aldaar moesten worden gevestigd, niet gebouwd zijn?
4. Zijn er bij de thans in elk van de negen Lid-Staten volgens dit bouwprogramma in uitvoering zijnde centrales geen vertragingen opgetreden? Zo ja, in welke landen en om welke redenen?
5. Van welke kerncentrales wordt in welke landen thans de bouw in overeenstemming met het oorspronkelijke programma uitgevoerd?

Antwoord

(25 oktober 1979)

In zijn resolutie van 17 december 1974 ⁽¹⁾ betreffende de doelstellingen van het communautaire energiebeleid voor 1985 heeft de Raad het vermogen aan kernenergiecentrales dat op dit tijdstip in bedrijf zal zijn voor de Gemeenschap globaal vastgesteld op 160 GWe.

Momenteel geeft de situatie van de kernenergiecentrales die in de Gemeenschap in bedrijf of in aanbouw zijn het volgende beeld (in GWe):

	Bonds-republiek Duitsland	Frankrijk	Italië	Verenigd Koninkrijk	Nederland	België	Luxemburg	Ierland	Dene-marken	EEG
In bedrijf	8,8	8,4	1,3	8,1	0,5	1,7	—	—	—	28,8
In aanbouw	8,0	22,0	2,0	3,7	—	3,7	—	—	—	39,5
Totaal	16,8	30,4	3,4	11,8	0,5	5,4	—	—	—	68,3

Enkele eenheden kunnen nog in aanbouw worden genomen en tegen eind 1985 operationeel zijn, maar het lijkt onwaarschijnlijk dat het totaal van het kernenergiepark op dat moment de 70 à 80 GWe zal overschrijden.

In 1974 dacht België tegen eind 1985 over 9 GWe aan kernenergie te zullen beschikken; deze doelstelling is in 1976 echter teruggebracht tot 5,4 GWe in verband met de daling van de vraag naar elektriciteit en het schijnt dat dit programma in de vastgestelde termijn zal worden uitgevoerd.

Verschillende Lid-Staten van de Gemeenschap hebben hun kernenergieprogramma's geleidelijk verminderd hoofdzakelijk als gevolg van een daling van de prognoses van de vraag en gedeeltelijk ook onder invloed van de tegenstand van de publieke opinie.

⁽¹⁾ PB nr. C 153 van 9. 7. 1975, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 575/79

van de heer Radoux

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 september 1979)

Betreft: Associatieovereenkomst EEG/Cyprus

Is de Commissie van mening dat de huidige toestand op Cyprus een beletsel vormt voor het afsluiten van een nieuwe associatieovereenkomst?

Is de Commissie in staat ervoor te zorgen dat de voordelen die Cyprus krachtens de huidige associatieovereenkomst geniet, niet in het geding komen, indien het associatieverband mocht worden onderbroken?

Antwoord*(31 oktober 1979)*

In de associatieovereenkomst EEG/Cyprus, die in 1973 werd gesloten, is geen vervaldatum vastgesteld. Deze overeenkomst omvat evenwel twee fasen waarvan de eerste, na in 1977 te zijn verlengd, op 31 december 1979 verstrijkt. De Commissie heeft de Raad onlangs voorgesteld de eerste fase nogmaals met drie jaar te verlengen; tijdens deze periode zouden de momenteel tussen Cyprus en de Gemeenschap geldende regelingen voor het handelsverkeer geen wezenlijke veranderingen mogen ondergaan. Dit voorstel is momenteel bij de Raad in onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 591/79

van mevrouw Cresson

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 september 1979)

Betreft: Werkloosheid en de migrerende werknemers

In haar „Verslag over de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschappen in 1978” verklaart de Commissie dat: „Het totaal aantal op het grondgebied van de Gemeenschap verblijvende buitenlandse werknemers geraamd wordt op 6 miljoen, waarvan er 1 630 000 afkomstig zijn uit de Gemeenschap, en dat op de in het totaal circa 6 miljoen werklozen in de Gemeenschap men ongeveer 280 000 buitenlanders telt” ⁽¹⁾.

Wat wil de Commissie eigenlijk suggereren met dit tegenover elkaar stellen van de 6 miljoen Europese werklozen en de aanwezigheid van 6 miljoen migrerende werknemers in de Gemeenschap?

⁽¹⁾ Zie Sociaal verslag 1978, einde par. 53.

Antwoord*(24 oktober 1979)*

De mededelingen in het verslag over de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap in 1978 zijn bedoeld als een weergave van de feitelijke toestand wat betreft buitenlandse werknemers en werkloosheid. De Commissie wil geenszins suggereren dat er enig verband bestaat tussen de werkloosheidsgraad in de Gemeenschap en het aantal aanwezige migranten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 600/79

van de heer Purvis

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 september 1979)

Betreft: Exploitatie van de gasvoorraden in de Gemeenschap

Heeft de Commissie het economisch rendement van de gaswinning in de Gemeenschap bestudeerd en, zo ja, welke maatregelen neemt zij ter bevordering van de exploitatie van de voorraden in gasvelden die uit financieel oogpunt marginaal zijn?

Antwoord*(23 oktober 1979)*

De Commissie volgt het wetenschappelijk onderzoek met grote aandacht. In vroegere studies inzake de mogelijkheid van gaswinningssystemen in de Noordzee werd op basis van de toen beschikbare informatie de conclusie getrokken dat deze economisch niet verantwoord waren, tenzij verder gas op grote schaal zou worden ontdekt. Sedertdien hebben echter aanzienlijke olieprijsstijgingen plaatsgehad die dergelijke gaswinningssystemen rendabel kunnen maken.

De Gemeenschap bevordert door middel van financiële steun de ontwikkeling van nieuwe technologieën op het gebied van olie en gas. Door de uitvoering van sommige van deze projecten kan de productie van gas in marginale gasvelden rendabel worden.

Een voorbeeld van de zich ontwikkelende technologie is het gebruik van een drijvend platform om vloeibaar gas of methanol te produceren in velden waar dit tot nu toe onmogelijk was. Een ander plan stelt de offshore-winning van elektriciteit uit gas voor. Bovendien worden projecten tot oplossing van problemen zoals de manipulatie op zee van vloeibaar gas, de opslag, transport en de lading op tankers, op basis van het EEG-programma gesteund.

Door middel van een voorstel van de Commissie heeft de Raad zich akkoord verklaard om aan deze twee projecten een financiële steun van maximaal 12 miljoen ERE te verlenen. De tussen de 25 en 40 % van de totale investeringskosten schommelende subsidie van de Commissie dient te worden terugbetaald zodra commerciële exploitatie van de resultaten mogelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 603/79

van mevrouw Walz

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(27 september 1979)**Betreft:* Transformator van Exxon

1. Hoe beoordeelt de Commissie de werking van de door Exxon voorgestelde transformator waarmee, naar verluidt, bij het gebruik van elektromotoren in de industrie maximaal 50 % energie zou kunnen worden bespaard?
2. Is in de Europese Gemeenschap vergelijkbaar onderzoek verricht, en zo ja, hoever is dit onderzoek tot dusver gevorderd?

Antwoord*(23 oktober 1979)*

De Commissie is op de hoogte van het bestaan het door het geachte Parlementslid genoemde elektronische ACS-apparaat (Alternating Current Synthesis) dat door een simultane optimalisering van de spanning en van de frequentie de regeling van de rotatiesnelheid van elektromotoren mogelijk maakt.

Deze in 1970 door het Massachusetts Institute of Technology uitgevonden techniek werd door de Electric Power Conversion System Venture, een dochtermaatschappij van Exxon Enterprises Inc., ontwikkeld. Toegepast op elektromotoren die pompen aandrijven, biedt deze techniek inderdaad mogelijkheid tot substantiële energiebesparingen die in de gunstigste gevallen 50 % kunnen bereiken.

Het is overigens wel bekend dat de meeste elektrotechnische bedrijven in de Gemeenschap experimenteren met gelijksoortige apparaten die analoge resultaten bereiken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 606/79
van de heer Marshall
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 september 1979)

Betreft: Ontwerp-richtlijn inzake illegale migratie

Kan de Commissie de verzekering geven dat geen stappen zullen worden ondernomen om deze ontwerp-richtlijn ten uitvoer te leggen, zolang het rechtstreeks gekozen Parlement deze zaak nog niet heeft kunnen bespreken?

Antwoord
(31 oktober 1979)

De Commissie heeft het oorspronkelijke voorstel voor een richtlijn op 4 november 1976 aan de Raad voorgelegd; het Europese Parlement heeft zijn oorspronkelijk advies daarover op 14 november 1977 uitgebracht. Naar aanleiding daarvan diende de Commissie op 5 april 1978 bij de Raad een gewijzigd voorstel in. De Raad verzocht het Europese Parlement om een desbetreffend advies, dat door het Parlement op 10 oktober 1978 werd gegeven. De Raad dient nu over het voorstel te beslissen; zolang dat niet is gebeurd, kan de Commissie het besluit van de Raad niet uitvoeren.

De Commissie is dan ook niet in staat om de door het geachte Parlementslid gevraagde verzekering te geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 607/79
van de heer Habsburg
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 september 1979)

Betreft: Kredieten voor Nicaragua

Volgens persberichten heeft de Europese Gemeenschap de nieuwe Regering van Nicaragua een aanzienlijk krediet in het vooruitzicht gesteld of reeds verleend.

Is deze informatie juist?

Zo ja, tegen welke voorwaarden werd of wordt dit krediet verleend?

Wordt met dit krediet beoogd de lijdende bevolking humanitaire hulp te verlenen of dient het ter financiering van toekomstige plannen van de Regering van Nicaragua?

Antwoord
(29 oktober 1979)

Bij enkele, in juli en augustus genomen besluiten heeft de Gemeenschap Nicaragua een spoedhulpbedrag van circa 550 000 ERE toegekend voor de aankoop van geneesmiddelen en zaai-

zaad, alsmede een hoeveelheid voedselhulp ter waarde van 2,92 miljoen ERE. Bovendien werd een bedrag van 2-3 miljoen ERE uitgetrokken voor de financiering van wederopbouwprojecten in het kader van de financiële en technische bijstand van de Gemeenschap.

De Gemeenschap hoopt met deze bedragen, die niet hoeven te worden terugbetaald, enige verlichting te hebben gebracht in de hachelijke toestand waarin dit zwaar beproefde land, dat de strijd om tot een stelsel van pluralistische democratie te komen heeft aangeboden, momenteel verkeert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 621/79

van de heer Oehler

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1979)

Betreft: Grensarbeiders

Kan de Commissie statistische gegevens verstrekken over geslacht, leeftijd en beroepsopleiding van de grensarbeiders die de binnengrenzen dan wel de buitengrenzen van de Gemeenschap overschrijden?

Antwoord

(23 oktober 1979)

1. In Verordening (EEG) nr. 311/76 van 9 februari 1976 ⁽¹⁾ heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen de opstelling van de statistieken over buitenlandse werknemers voorgeschreven. Ook grensarbeiders vallen daaronder. Deze verordening zal evenwel pas na afloop van de aanlooperperiode van vijf jaar, d.w.z. in 1981, tot resultaten leiden.

Bij de uitvoering van de verordening zal echter geen onderscheid naar beroepsopleiding worden gemaakt. Een dergelijke indeling van de actieve beroepsbevolking levert aanzienlijke problemen op in verband met de statistische methoden, zodat het nauwelijks mogelijk is derge-

lijke gegevens regelmatig te verzamelen. Ook voor de grensarbeiders zal dit daarom niet geschieden.

2. Tot het ogenblik waarop gegevens op grond van de verordening van de Raad beschikbaar zullen zijn, voert de Commissie van de Europese Gemeenschappen studies uit betreffende de aanwezigheid van buitenlandse werknemers, met inbegrip van grensarbeiders in bepaalde gebieden van de verschillende Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen. Deze studies zijn vanaf 1980 beschikbaar.

Zij zijn evenwel uitsluitend op binnen het nationale kader beschikbare gegevens gebaseerd, die noch ten aanzien van de volledigheid noch op grond van de gebruikte indelingen een vergelijking tussen de Lid-Staten mogelijk maken.

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 624/79

van de heer Bangemann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1979)

Betreft: Optreden van de Franse politie tegenover deelnemers aan de internationale Pinkstermars 1979 tegen kerncentrales

De Franse politie heeft bij de grensovergang Neuenburg van demonstranten, die de Franse grens passeerden, alle spandoeken voor een in Chalampé geplande en officieel toegelaten manifestatie in beslag genomen.

1. Kan de Commissie bevestigen dat het grondrecht van vrije meningsuiting in alle landen van de Gemeenschap wordt gerespecteerd?
2. Kan zij bevestigen dat een onderdaan van een EEG-land in een buurland eveneens het recht van vrije meningsuiting wordt gewaarborgd?
3. Hoe beoordeelt de Commissie het hierboven beschreven optreden van de Franse autoriteiten?
4. Indien de Commissie zou concluderen dat het optreden van de Franse politie een inbreuk op het grondrecht van vrije meningsuiting vormt, welke stappen denkt zij dan naar aanleiding van deze schending te ondernemen, mede om herhaling daarvan te voorkomen?

Antwoord

(22 oktober 1979)

1. Ja.
2. Het recht van vrije meningsuiting geldt, volgens de grondwetten van de Lid-Staten en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, in beginsel voor iedereen. Ook personen die geen staatsburger zijn van het betrokken land kunnen er dus in de regel gebruik van maken. Het geachte Parlements lid is er zich echter ongetwijfeld van bewust dat het bedoelde recht in alle Lid-Staten onderworpen is aan een aantal beperkingen die zijn opgelegd om redenen van openbare orde en de handhaving van de openbare veiligheid.
- 3 en 4. Grensoverschrijdingen met het doel deel te nemen aan politieke demonstraties vallen niet onder de bepalingen van het EEG-Verdrag inzake het vrije verkeer van personen. De Commissie is op dat gebied dan ook niet bevoegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 625/79

van de heer Bangemann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1979)

Betreft: Stop op de aanbouw van kwaliteitswijn

Het in het najaar eindigende tijdelijke verbod op de aanbouw van wijn heeft in bepaalde gevallen (bij voorbeeld langdurige besprekingen over aanplant, rendementsvereisten, enz.) tot grote onrechtvaardigheid geleid.

Is de Commissie bereid om, indien het tijdelijke verbod op de aanbouw van wijn na de herfst van 1979 nog wordt verlengd, in bijzondere gevallen – en slechts voor kwaliteitswijn – in beperkte omvang speciale vergunningen voor nieuwe aanplant te verlenen?

Antwoord

(26 oktober 1979)

Het voorstel voor een verordening, dat de Commissie op 12 september 1978 bij de Raad heeft ingediend en dat met name betrekking heeft op de aanpassing van het wijnbouwpotentieel aan

de behoeften van de markt ⁽¹⁾, voorziet in een belangrijke versoepeling van het huidige strenge aanplantverbod. De Raad heeft de bespreking van dit voorstel nog niet beëindigd, maar is vastbesloten vóór 31 oktober 1979 een beslissing te nemen over de in behandeling zijnde voorstellen betreffende de wijnsector. Bijgevolg is een eventuele verlenging van het overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 348/79 ⁽²⁾ tot en met 30 november 1979 geldende aanplantverbod niet aan de orde.

De Commissie herinnert er voorts aan dat volgens de desbetreffende communautaire bepalingen herbepanting van wijngaarden niet verboden is.

⁽¹⁾ PB nr. C 232 van 30. 9. 1978, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 81.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 631/79

van de heer O'Leary

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1979)

Betreft: Officiële talen van de Gemeenschap

Het is een algemeen aanvaard feit dat uit administratief oogpunt het gebruik van zes officiële talen omslachtig is en dat de toetreding van nog meer landen met nieuwe talen onoverkomelijke administratieve moeilijkheden zal veroorzaken. Is de Commissie voornemens één of twee officiële talen van de Gemeenschap als voertalen in te voeren en zo niet, om welke redenen?

Antwoord

(25 oktober 1979)

Het is inderdaad zo dat het gebruik van zes officiële talen een aantal administratieve moeilijkheden teweegbrengt en dat met de toetreding van nieuwe Lid-Statens deze moeilijkheden nog zullen toenemen. Deze moeilijkheden, die zich zowel bij het vertalen als bij het vertolken zullen voordoen, kunnen echter niet als onoverkomelijk worden bestempeld.

Wat betreft het standpunt van de Commissie ten aanzien van het gebruik van de talen, zij het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van Voorzitter Jenkins op mondelinge vraag nr. 79/78 van Lord Reay ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB Handelingen-notulen in extenso van de zittingen van 15 juni 1978, blz. 262 tot 265.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 636/79

van de heer O'Leary

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1979)

Betreft: Werkgelegenheid voor vrouwen

Welk percentage van de begroting van iedere Lid-Staat wordt uitgegeven voor de werkgelegenheid voor vrouwen?

Antwoord*(24 oktober 1979)*

De Commissie beschikt niet over gegevens waardoor zij in de verschillende Lid-Staten kan bepalen welk deel van de begroting wordt besteed aan werkgelegenheid voor vrouwen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 649/79

van de heer Michel

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1979)

Betreft: Distorsie van de mededinging

In bepaalde Lid-Staten wordt in de financiering van de sociale zekerheid voornamelijk voorzien via heffingen die berusten op een percentage van het salaris. In andere Lid-Staten geschiedt de financiering voornamelijk via de inkomstenbelasting.

Kan deze situatie geen aanleiding geven tot concurrentievervalsingen met name in het geval van aanbestedingen naar aanleiding van in het Publikatieblad gepubliceerde aanbestedingen? Heeft de Commissie dit vraagstuk laten onderzoeken, zo niet, is zij dan bereid dit alsnog te doen?

Antwoord*(30 oktober 1979)*

Het feit dat de stelsels van sociale zekerheid in de Lid-Staten op uiteenlopende wijze worden gefinancierd, vormt als zodanig geen distorsiegrond.

De bestaande verschillen – die voortvloeien uit de specifieke nationale situatie, met name op het punt van economische structuur en belastingwezen – hebben de aanzienlijke groei van het intracommunautaire handelsverkeer immers niet belet, zulks ten voordele van allen.

De concurrentie komt immers tot uiting via de produktiekosten – met name de kosten per eenheid produkt – waarvan de arbeidskosten (rechtstreekse en indirecte loonkosten) slechts één bestanddeel zijn, dat soms belangrijk is (arbeidsintensieve industrie) en soms minder belangrijk (kapitaalintensieve industrie).

Daarentegen kan zich een probleem voordoen wanneer een Lid-Staat – in de door het geachte Parlementslid beschreven context – zich om verschillende redenen genoopt ziet tot wijziging van de bestaande financiering (b.v. behoud van de werkgelegenheid) ten behoeve van een bepaalde economische sector of bedrijfstak.

Het is dan aan de Commissie om vast te stellen of er al dan niet sprake is van een mededingingsdistorsie, en om de eventueel daaruit voortvloeiende maatregelen te nemen, als in het Verdrag voorzien.

De overheidsopdrachten vormen slechts een voorbeeld hiervan. De bovenstaande overwegingen blijven derhalve ten volle geldig.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 651/79

van mevrouw Lizin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1979)

Betreft: Programma inzake beheer en opslag van radioactief afval

Kan de Commissie, in aanvulling op het verslag dat zij op 1 maart 1979 over het eerste programma inzake dit onderwerp heeft uitgebracht ⁽¹⁾, de volgende gegevens verstrekken:

- de verdeling van de aan de Lid-Staten toegekende bedragen;
- de lijst van de firma's waaraan in het kader van dit programma contracten zijn verleend en de bedragen die hiermee gemoeid zijn.

⁽¹⁾ Doc. COM(79) 81 def. van 1. 3. 1979.

Antwoord

(23 oktober 1979)

Het geachte Parlementslid zal de gevraagde informatie in de onderstaande tabel vinden.

Lid-Staat	Totaal van de financiële deelneming van de Commissie in nationale munt	In onderhandeling zijnde contracten	Totaal
België ⁽¹⁾	170 026 725 Bfr.	5 800 000 Bfr.	175 826 725 Bfr.
BR Duitsland ⁽²⁾	15 741 178 DM	308 000 DM	16 049 178 DM
Nederland ⁽³⁾	579 950 Fl.	815 000 Fl.	1 394 950 Fl.
Verenigd Koninkrijk ⁽⁴⁾	1 726 535 £ sterling	123 800 £ sterling	1 850 335 £ sterling
Denemarken ⁽⁵⁾	1 199 000 Dkr.	—	1 199 000 Dkr.
Frankrijk ⁽⁶⁾	20 667 012 Ffr.	5 309 000 Ffr.	25 976 012 Ffr.
Italië ⁽⁷⁾	1 262 213 000 Lire	—	1 262 213 000 Lire
Ierland ⁽⁸⁾	12 500 Iers £	—	12 500 Iers £

⁽¹⁾ Contracten met de Belgonucléaire, het Studiecetrum voor kernenergie, Environmental Resources.

⁽²⁾ Contracten met de Gesellschaft für Strahlen und Umweltforschung, Hahn Meitner Institut, Kernforschungsanlage Jülich, Kernforschungszentrum Karlsruhe, Steag Kernenergie, de Bundesanstalt für Geowissenschaft und Rohstoffe en de Nukem.

⁽³⁾ Contracten met de Stichting Energie Onderzoek Centrum Nederland.

⁽⁴⁾ Contracten met de Gravatom Industries Authority, de Natural Environment Research Council en de National Radiological Protection Board, de United Kingdom Atomic Energy.

⁽⁵⁾ Contract met het Risø National Laboratory.

⁽⁶⁾ Contracten met het Bureau de Recherches Géologiques et Minières, het Commissariat à l'Energie Atomique, Geostock, de Société d'Energie Nucléaire Franco-Belge des Ardennes, de Universiteit van Rennes.

⁽⁷⁾ Contract met de Agip, het Comitato Nazionale per l'Energia Nucleare, de Universiteit van Pisa.

⁽⁸⁾ Contract met de Nuclear Energy Board.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 656/79

van de heer Key

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1979)

Betreft: Publicitaire en voorlichtingsactiviteiten

De voorlichtingscampagne in verband met de rechtstreekse verkiezing van het Europese Parlement heeft aangetoond dat het publiek in het algemeen zeer slecht geïnformeerd is over Eu-

ropese aangelegenheden, en dat er nog zeer veel moet worden gedaan om hen voor te lichten over de Instellingen van de Gemeenschap en het door hen gevoerde beleid.

Wat doet de Commissie in het licht van de ervaring die tijdens de voorlichtingscampagne voor de rechtstreekse verkiezingen is opgedaan, om de doeltreffendheid van haar publicitaire en voorlichtingsactiviteiten te vergroten?

Antwoord

(25 oktober 1979)

De voorlichtingscampagne in verband met de rechtstreekse verkiezing van het Europese Parlement bracht niet alleen een algemene onbekendheid met de instellingen en gang van zaken van de Gemeenschap aan het licht, maar ook in hoeverre kennis van en belangstelling voor de Gemeenschap in sterke mate, van land tot land verschilt. De campagne had een toenemende vraag naar inlichtingen ten gevolge en bleef ook daarna aanhouden.

Speciaal personeel en speciale kredieten werden tijdens de campagne ingeschakeld en voor het eerst beschikten de informatiediensten van de Commissie, die samenwerkten met die van het Parlement, over de nodige middelen om contact te leggen met brede lagen van de Europese bevolking. Indien deze speciale middelen ontbreken is de Commissie niet langer in staat om aan vraag op dezelfde schaal te blijven voldoen. Hoewel het werk van de informatiediensten regelmatig kritisch wordt bezien, zal er waarschijnlijk geen sterke verbetering in de doelmatigheid optreden, indien de daarvoor nodige ruimere middelen ontbreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 668/79

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1979)

Betreft: Ziekteboekjes in de stelsels van sociale zekerheid van de Lid-Staten

In België regelt artikel 37 van de wet op de sociale zekerheid van 9 augustus 1963 voor iedereen die onder de ziekte- en invaliditeitsverzekering valt, de invoering van een ziekteboekje dat de verschillende voorgeschreven of genoten behandelingen vermeldt en op deze wijze, zonder dat nieuw onderzoek nodig is, de voor het stellen van een diagnose en het vaststellen van een therapie noodzakelijke gegevens verstrekt. De invoering van het ziekteboekje is in 1975 door de huidige sociale partners bij de besprekingen van het comité van beheer van het Nationaal Instituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekeringen bestudeerd, echter zonder tot concrete resultaten te komen. Het op grond van het medisch beroepsgeheim aan-

getekende verzet door een groot deel van de artsen heeft tot dusver het voorstel van de wetgever tot invoering van een maatregel waarvan een van de positieve gevolgen stellig een beperking van een zeker overmatig beroep op medische zorg zou zijn, tegengehouden.

De huidige Belgische Regering die zich met eenzelfde verzet geconfronteerd ziet, tracht thans van de bij artikel 37 van de wet van 9 augustus 1963 geboden mogelijkheden opnieuw gebruik te maken, respectievelijk deze te verwezenlijken.

Kan de Commissie, onder verwijzing naar de desbetreffende wet en de datum van inwerkingtreding daarvan, mededelen in welke andere Lid-Staten van de Gemeenschap een ziekteboekje bestaat? Kan zij tevens aangeven wat het doel van het ziekteboekje in deze landen is?

Antwoord

(26 oktober 1979)

De Commissie beschikt niet over gegevens over het bestaan van een ziekteboekje waarin de verschillende medische verrichtingen opgenomen kunnen worden, zodat onnodig dubbel diagnostisch onderzoek en therapeutische behandeling werd vermeden.

Geen van de nationale experts die medewerking heeft verleend aan de studie „Organisatie, financiering en kosten van de gezondheidszorg in de Europese Gemeenschap” die verschenen is in de serie Sociaal beleid nr. 36, maakt melding van het bestaan van een dergelijk ziekteboekje als middel om de kosten voor medische zorg af te remmen.

Om jongere gegevens dan die welke ten grondslag liggen aan deze studie te verkrijgen, is een nader onderzoek ingesteld. Het geachte Parlementslid zal over de bevindingen van dit onderzoek zo spoedig mogelijk worden geïnformeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 669/79

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1979)

Betreft: „Ten laste komende echtgenoot” en de richtlijn van de Gemeenschap over de sociale zekerheid

In België verhindert de omschrijving van het begrip „ten laste komende echtgenoot” in artikel 165 van het K.B. van 4 november 1963 betreffende de sociale zekerheid, dat een man met zijn echtgenote voor ziektekosten meeverzekerd wordt wanneer zijzelf daartegen in het kader van haar beroepswerkzaamheden verzekerd is. Deze tekst is aldus duidelijk van discriminerende aard en derhalve in flagrante tegenspraak met de richtlijn van de Raad van december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid, alsmede met de heersende opvattingen dienaangaande.

Kan de Commissie mededelen, welke maatregelen zij genomen heeft om deze tegenstrijdigheid in de geest van de richtlijn op te lossen. Zijn overeenkomstige problemen in andere Lid-Staten vastgesteld, zo ja, welke, en welke maatregelen heeft de Commissie genomen om voor de toepassing met voorrang van de richtlijn zorg te dragen?

Antwoord

(26 oktober 1979)

1. De richtlijn van de Raad betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (79/7/EEG) ⁽¹⁾ laat de Lid-Staten een termijn van zes jaar om hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen daaraan aan te passen. Ondanks deze nog verre vervaldatum heeft de Commissie reeds in juni 1979 het initiatief genomen om de regeringen te wijzen op de noodzaak van een geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling tijdens de betrokken periode. Zij stelt overigens met voldoening vast dat de Lid-Staten met zeer grote aandacht nagaan met welke de bestaande discriminaties op het gebied van de sociale zekerheid kunnen worden opgeheven. Reeds het volgende jaar zal zij de Lid-Staten verzoeken haar mede te delen welke maatregelen ter zake zijn genomen of worden overwogen.

2. Het vraagstuk van de ten laste komende echtgenoot doet zich in het bijzonder voor bij de stelsels van sociale

zekerheid die zijn gebaseerd op de opvatting dat de echtgenoot het gezinshoofd is, welke opvatting men met name aantreft in het Belgische, het Ierse, het Britse en het Nederlandse stelsel. In mindere mate vindt men deze opvatting ook terug in de andere systemen (behalve in Italië) in verband met de overlevingspensioenen. Volgens deze visie wordt de gehuwde vrouw normalerwijze geacht ten laste te komen van haar verzekerde echtgenoot.

Daarentegen geldt dit vermoeden nooit ten voordele van de echtgenoot: ofwel dient hij te bewijzen dat hij ten laste van zijn vrouw komt, ofwel wordt een dergelijk bewijs zelfs in het geheel niet toegelaten. Volgens de richtlijn dienen deze discriminaties te verdwijnen. Daarbij moet echter worden opgemerkt dat enerzijds de richtlijn geen betrekking heeft op uitkeringen aan overlevende of op gezinsuitkeringen, en dat anderzijds de Lid-Staten krachtens artikel 7 het vermogen behouden om de toekenning van bepaalde afgeleide rechten of aanvullende prestaties voor de echtgenote op het gebied van de prestaties op lange termijn buiten het toepassingsgebied van de richtlijn te houden.

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 671/79
van de heer Dankert
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 oktober 1979)

Betreft: Organisatie van stages bij de Commissie in 1978

1. Kan de Commissie mededelen wat de reële kosten voor het organiseren van stages bij de Commissie in 1978 zijn geweest? Om hoeveel stagiaires ging het? Hoe was de verdeling van stagiaires over de negen Lid-Statens? Wat was de duur van de stages?

2. Kan de Commissie aangeven op welke wijze de stagiaires worden gerecruteerd? Hoe en langs welke wegen is bekend gemaakt dat bij de Commissie stages konden worden gelopen?

3. Op welke criteria worden stagiaires geselecteerd?

4. Kan nauwkeurig worden aangegeven welk percentage van de stagiaires heeft deelgenomen aan een recrutingsconкурс van personeel voor de Gemeenschappen en welk percentage voor een dergelijk concurs is geslaagd? Hoe ligt het percentage geslaagden bij degenen die niet door een stage ervaring met de Gemeenschappen hebben opgedaan? Als deze laatste percentages verschillend zijn, waaraan ligt dat dan?

5. Kan algemeen worden gesteld dat oud-stagiaires, die mededingen naar functies in de Europese Gemeenschappen gemiddeld uit hogere sociale milieus afkomstig zijn dat niet-stagiaires? Zo ja, waaraan ligt dat?

Antwoord

(22 oktober 1979)

1. a) De kosten die verbonden waren aan de organisatie van stages bedroegen in 1978 849 800 ERE.

b) 418 personen volgden in 1978 een stage bij de Commissie.

c) Deze 418 stagiaires waren als volgt over de Lid-Statens verdeeld:

Federale Republiek Duitsland:	58
Frankrijk:	60
Italië:	60
Verenigd Koninkrijk:	56
België:	38
Nederland:	26
Luxemburg:	6
Denemarken:	10
Ierland:	16
Derde landen:	88

(afkomstig uit 26 landen).

d) De duur van de stages bedraagt minimum 3 en maximaal 5 maanden. Bijzondere stages worden georganiseerd voor leerling-tolken; deze stages kunnen maximaal 6 maanden duren.

2 en 3. a) Kandidaten voor een stage bij de Commissie moeten een erkend universitair diploma hebben, dat gelijkwaardig aan een doctoraal/licentiaatsdiploma en is toegekend na een vol-

tooid studie. Ook studenten die gedurende 8 semesters aan een universiteit gestudeerd hebben, kunnen tot de stage worden toegelaten. Tevens kunnen kandidaten uit de overheids- of privésector aan een stage deelnemen.

De kandidaten die voor toelating in aanmerking komen worden geselecteerd op grond van schriftelijke bewijsstukken, waarbij een zekere geografische spreiding in acht wordt genomen. Prioriteit wordt verleend aan kandidaten die:

— bij hun studie goede resultaten hebben behaald,

— een studie maken van de Europese integratie of deze hebben voltooid,

— die in de overheids- of de particuliere sector een functie bekleeden waarvoor diepgaande kennis van de communautaire werkzaamheden nodig is.

Een lijst van kandidaten die aan de hand van deze criteria zijn voorgeselecteerd, wordt doorgegeven aan de desbetreffende diensten van de Commissie, die hieruit een definitieve keuze dient te maken. Indien enigszins mogelijk moet deze voordracht een aantal kandidaten bevatten dat tweemaal zo groot is als het aantal plaatsen dat volgens de begroting beschikbaar is.

- b) De mogelijkheid van het volgen van een stage wordt bekendgemaakt aan de universiteiten.

Aangezien jaarlijks ongeveer 2 400 aanvragen voor het volgen van een stage worden ingediend, terwijl er op grond van de begroting slechts 400 plaatsen beschikbaar zijn, komt

het de Commissie voor dat het niet nodig is om aan deze mogelijkheid op groter schaal bekendheid te geven.

- 4 en 5. De Commissie beschikt niet over statistieken over de deelneming van vroegere stagiaires aan de vergelijkende examens die de Commissie organiseert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 678/79

van de heer O'Leary

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1979)

Betreft: Aantal Ierse onderdanen werkzaam bij de Commissie

Kan de Commissie mededelen hoeveel Ierse onderdanen in juni van dit jaar bij de Commissie werkzaam waren en kan zij mededelen welke statutaire positie en rang de betrokkenen hadden?

Antwoord

(26 oktober 1979)

Het geachte Parlementslid moge in onderstaande tabel de gevraagde gegevens aantreffen:

Ambtenaren en tijdelijke functionarissen van Ierse nationaliteit – Situatie op 30 juni 1979			
A/1	1	C/1	1
A/2	4	C/2	2
A/3	12	C/3	32
A/4	9	C/4	10
A/5	17	C/5	10
A/6	7	Totaal C	55
A/7	11	D/1	—
Totaal A	61	D/2	—
B/1	2	D/3	1
B/2	2	Totaal D	1
B/3	6	LA/3	—
B/4	3	LA/4	1
B/5	8	LA/5	—
Totaal B	21	LA/6	4
		LA/7	8
		LA/8	2
		Totaal LA	15
		Algemeen totaal	153

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 684/79

van de heer Seeler

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1979)

Betreft: Mededingingsvervalsing in de tuinbouw onder glas

Wegens de in de laatste tijd sterk gestegen stookolieprijzen is de economische situatie in de glascultuur, die in de Bondsrepubliek Duitsland haar energiebehoefte voor ongeveer 90 % door stookolie moet dekken, in verhouding tot de bedrijven in Nederland bijzonder bemoeilijkt.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. Of het haar bekend is dat in Nederland 90 % van de energiebehoefte van de glascultuurbedrijven door aardgas wordt gedekt en dat als gevolg van door de overheid toegestane bijzondere tarieven voor aardgas de energiekosten slechts ongeveer de helft tot een derde bedragen van wat de Duitse bedrijven moeten betalen?
2. Of het haar bekend is dat in de Bondsrepubliek de energiekostenquote tot ongeveer 50 % van de totale kosten kan oplopen en dat daarom de uiteenlopende energiekosten tot een aanzienlijke vervalsing van de mededinging hebben geleid?
3. Wat zij denkt te ondernemen om deze vervalsing van de mededinging op te heffen of althans af te zwakken?
4. Wat zij denkt van de mogelijkheid om de glascultuurbedrijven te helpen, bij voorbeeld door het opheffen van administratieve belemmeringen bij het gebruik van zware stookolie en kolen, door het wederom toepassen van de richtlijnen van de EEG-Commissie van 12 juni 1974, waardoor subsidies voor de energiekosten tot 33, 1/3 % van de sedert 1973 opgetreden prijsstijgingen mogelijk werden gemaakt, dan wel door bevordering van investeringen ter besparing van energie en van onderzoekprojecten op energiegebied?

Antwoord

(25 oktober 1979)

De Commissie bestudeert momenteel de door het geachte Parlementslid opgeworpen vraagstukken, maar kan in deze vooralsnog geen standpunt innemen. Zodra zij haar onderzoek heeft beëindigd zal zij bij de Raad een verslag over de gehele problematiek indienen, dat zij eveneens zal toezenden aan het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 712/79

van de heer Key

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1979)

Betreft: Regionaal beleid

Het regionaal beleid in het Verenigd Koninkrijk is sedert de nieuwe regering aan het bewind is, drastisch gewijzigd.

1. Kan de Commissie mededelen welke invloed deze wijzigingen hebben op de ontvankelijkheid van aanvragen uit het Verenigd Koninkrijk in het algemeen en uit Yorkshire South in het bijzonder?
2. Is de Commissie ervan overtuigd dat potentiële kandidaten voor steun uit het Regionaal Fonds voldoende op de hoogte zijn van de wijze waarop het Fonds werkt? Welke instantie is verantwoordelijk voor de verspreiding van dit soort informatie?
3. In hoeverre dienen de nationale uitgaven voor regionale projecten door de uitkeringen van het Regionaal Fonds te worden verhoogd, verlaagd of vervangen?

Antwoord*(23 oktober 1979)*

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 408/79 van Lord O'Hagan ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 275 van 31. 10. 1979, blz. 9.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 795/79

van mevrouw Cresson

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(16 oktober 1979)***Betreft:** Kinderarbeid in Italië

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen nu in het verslag van het Internationaal Arbeidsbureau onthullingen zijn gedaan over de manier waarop Italiaanse kinderen die thuis clandestiene werkzaamheden verrichten voor schoeiselabrikanten, worden uitgebuit?

Antwoord*(30 oktober 1979)*

De Commissie draagt geen kennis van een verslag van het Internationaal Arbeidsbureau over kinderarbeid in de Italiaanse schoeiselindustrie.

De Commissie moge het geachte Parlementslid voorts verwijzen naar haar antwoorden op schriftelijke vraag nr. 556/79 van de heer Berkhouwer ⁽¹⁾ en mondelinge vraag H 78/79 van de heer Kavanagh ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 20 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 245 (september 1979), blz. 254.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 805/79

van de heer O'Leary

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(16 oktober 1979)***Betreft:** Energie

Wat was het resultaat van de besprekingen die op 4 september 1979 zijn gehouden tussen de hoge voor het energiebeleid bevoegde ambtenaren van de Negen en de Golfstaten?

Antwoord*(31 oktober 1979)*

De Commissie is niets bekend van de vergadering waarnaar het geachte Parlementslid verwijst.